

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Comisia specială de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea aspectelor ce țin de organizarea alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial

**Domnului Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu
Președinte al Senatului**

**Domnului Liviu Dragnea
Președinte al Camerei Deputaților**

Activitatea Comisiei speciale de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea aspectelor ce țin de organizarea alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial, se desfășoară cu respectarea prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 39 / 2017, publicată în Monitorul Oficial nr. 355 din 12 mai 2017, partea I.

Curtea Constituțională a României a statuat prin:

- DCCR 411 / 2017 pct. 28. că ”izvorul de drept al reglementării unei comisii de anchetă parlamentară constă în însăși Legea fundamentală care, la Titlul III – *Autorități publice*, Capitolul I – *Parlamentul*, Secțiunea 1 – *Organizare și funcționare*, la art.64 alin.(3), cu denumirea marginală ”*Organizarea internă*”, prevede: ” (3) *Fiecare Cameră își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale. Camerele își pot constitui comisii comune.*” Așa cum Curtea Constituțională a arătat în Decizia nr.1231 din 29

septembrie 2009, ancheta parlamentară este o expresie a funcției de control pe care o are Parlamentul în cadrul democrației constituționale. Funcția de control a Parlamentului derivă în mod direct din calitatea sa de *organ reprezentativ suprem* al poporului român și unică autoritate *legiuitoare* a țării, atribute conferite de art.61 alin.(1) din Constituție”

- DCCR 411 / 2017 pct. 33. ”Autoritatea specifică activității Parlamentului se atașează, prin urmare, și activității comisiei de anchetă parlamentară pentru ca obiectivele în vederea cărora a fost instituită să fie atinse. ”

În baza colaborării loiale dintre instituții, în data de 11.07.2017, Comisia de anchetă a solicitat Parchetului General o copie după dosarul nr. 213/P/2017, dosar clasat în data de 20.06.2017, soluția de clasare fiind definitivă nefiind atacată în termenul legal. Aceste documente ne sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor comisiei așa cum sunt ele prevăzute în Hotărârea nr. 38/2017 a Parlamentului României.

Așa cum reiese din această hotărâre, obiectul și finalitatea activității comisiei noastre este diferit de ancheta judiciară, astfel încât solicitarea noastră nu a fost făcută ca o expresie a vreunui control asupra activității Parchetului. Aceasta relație de control nu există, solicitarea fiind făcută în virtutea colaborării loiale între instituții așa cum statuează Curtea Constituțională în DCCR 430 / 2017 la pct. 40 și în DCCR 428 / 2017 la pct.26 ”*Curtea constată că natura juridică diferită a celor două categorii de anchete nu le face incompatibile, ci ele pot coexista în ideea unei cooperări și colaborări loiale între instituțiile statului, chiar dacă același segment al realității este cercetat și documentat. De aceea, nu este nici necesară și nici dorit încetarea anchetei parlamentare în condițiile demarării unei anchete judiciare, astfel încât, din această perspectivă, nu se poate reține încălcarea art.1 alin.(4) din Constituție”.*

Domnul Augustin Lazăr, în calitatea sa de Procuror General, este obligat în virtutea principiului colaborării loiale între instituțiile statului și al loialității față de Constituție, să colaboreze cu Parlamentul României, respectiv cu comisia de anchetă parlamentară, conform DCCR 430 / 2017 pct. 35 ”*Instituția controlului parlamentar trebuie coroborată și corelată cu **principiul constituțional al colaborării loiale între instituțiile și autoritățile statului și cu cel al loialității față de Constituție**” iar **”reprezentanții instituțiilor trebuie să colaboreze în realizarea anchetelor parlamentare, în această formulă concretizându-se și principiul echilibrului între puterile statului.***”

Domnul Procuror General a refuzat cererea noastră prin adresa nr.1792/C/2017 din data 14.07.2017 invocând în mod eronat prevederi din Codul de procedură penală, Constituție și decizii ale Curții Constituționale. Comisia de anchetă a revenit cu o noua solicitare demontând juridic toate motivele invocate de acesta.

Anexăm la prezenta corespondența purtată între comisie și Parchetul General.

Având în vedere cele de mai sus considerăm că acest refuz poate constitui conflict juridic de natură constituțională între autoritatea legiuitoare (comisia parlamentara speciala de ancheta) și autoritatea judecătorească (Parchetul General) din motivele invocate mai jos:

I. Definiția

conflictului juridic de natură constituțională între autorități publice

Curtea Constituțională a statuat asupra conflictului juridic de natură constituțională între autorități publice, în sensul că acesta presupune:

1. ”acte sau acțiuni concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competente, care, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice”(DCCR 53/2005);

2. ”omisiunea unor autorități publice, constând în declinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor.”(DCCR 53/2005);
3. ”orice situații juridice conflictuale a căror naștere rezidă în mod direct în textul Constituției.” (DCCR 108/2014).

II. Trăsăturile cumulative

ale conflictului juridic de natură constituțională între autorități publice

Prin DCCR 108/2014 Curtea Constituțională a stabilit faptul că un conflict juridic de natură constituțională între autorități publice trebuie să aibă cumulativ următoarele trăsături:

1. Sunt conflicte juridice;
2. Sunt conflicte juridice de **natură constituțională**;
3. Creează **blocaje instituționale**;
4. Vizează conflictele de competență (pozitive sau negative) născute între autoritățile publice, precum și orice situații conflictuale a căror naștere **rezidă în mod direct din textul Constituției**;
5. Se referă numai la anumite autorități care pot apărea ca subiecte ale acestuia.

Toate aceste trăsături au caracter **cumulativ** și nicidecum alternativ, neîndeplinirea vreuneia dintre ele fiind, *ab initio*, o cauză de respingere a sesizării.

I. Tipurile de conflicte juridice de natură constituțională

Prin refuzul Parchetului General de a pune la dispoziția comisiei o copie după un dosar clasat, se generează următoarele tipuri de conflicte juridice de natură constituțională:

1. Refuzul autorității judecătorești (Parchetul General) de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile sale.

Deși Parchetul General este obligat în virtutea principiului colaborării loiale între instituțiile statului și al loialității față de Constituție, să colaboreze cu Parlamentul României, respectiv cu comisia de anchetă parlamentară, conform DCCR 430 / 2017 pct. 35, refuză fără motiv să își îndeplinească obligațiile.

2. O situație juridică conflictuală a cărei naștere rezidă în mod direct în textul Constituției.

Refuzul nejustificat al Parchetului General de a pune la dispoziția comisiei documentele solicitate creează blocaje instituționale deoarece comisia de ancheta nu își poate atinge obiectivele pentru care a fost înființată, neavând acces la aceste informații.

II. Îndeplinirea cumulativă a trăsăturilor

conflictului juridic de natură constituțională între autorități publice

Trăsăturile conflictului juridic de natură constituțională între autorități publice sunt îndeplinite astfel:

1. Sunt conflicte juridice;
2. Sunt conflicte juridice de natură constituțională deoarece rezidă în mod direct în textul Constituției.

Astfel:

- Art. 54 Fidelitatea față de țara alin. (2) – ***”Cetățenii cărora le sunt încredințate funcții publice, precum și militarii, răspund de îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce le revin și, în acest scop, vor depune jurământul cerut de lege.”***

- Art. 1 Statul român alin. (5) – ”În România, *respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.* ”

- Art. 61: Rolul și structura alin.(1) - ”*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.*”

- Art. 131: Rolul Ministerului Public alin.(1) - ”În activitatea judiciară, *Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății*”

3. Creează blocaje instituționale deoarece comisia de ancheta nu își poate atinge obiectivele pentru care a fost înființată, neavând acces la aceste informații.
4. Vizează un conflict de competență negativ (refuzul de a îndeplini anumite acte care intră în obligațiile lor) precum și o situație juridică conflictuală a cărei naștere rezidă în mod direct în textul Constituției. (blocarea activității comisiei)
5. Autoritățile la care se referă pot fi subiecte ale conflictului juridic de natură constituțională. Atât parlamentul cât și autoritatea judecătorească sunt autorități prevăzute în Titlul III din Constituție.

Prin urmare, vă rugăm să binevoiți ca în temeiul art. 146 litera e) din Constituție și al art. 34 alin (1) din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să promovați o cerere de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre autoritatea legislativă (comisia parlamentară specială de anchetă) și autoritatea judecătorească (Parchetul General).

Cu stimă,

PREȘEDINTE,

OANA – CONSUELA FLOREA

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO